

8 Ιουλίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΗΛΙΩΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 980/95)

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Άσκηση — Ασκείται από Δικαστή ή Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Άρθρο 11(2) του Ν. 33/64.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Επιτόλαια προσφυγή — Δυνατότητα απόρριψής της συνολικά βάσει του Άρθρου 134.2 του Συντάγματος — Περιστάσεις εφαρμογής του στην κριθείσα περίπτωση. 5

Ο αιτητής επεξήτησε, χειριζόμενος αυτοπροσώπως την προσφυγή, την αποκατάσταση των Κανονισμών περί εξαγωγώσεως λαχείων στην προηγούμενη τους μορφή. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως επιτόλαια και προδήλως αβάσιμη την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 15

Σύμφωνα με το Άρθρο 11(2) του Ν. 33/64, η αναθεωρητική δικαιοδοσία και όλες οι άλλες δικαιοδοσίες του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ασκούνται από το Ανώτατο Δικαστήριο που ιδρύθηκε με το Νόμο αυτό και η αναθεωρητική δικαιοδοσία περιλαμβανομένης και της δικαιοδοσίας για εκδίκαση προσφυγής, μπορεί να ασκήθει από Δικαστή ή Δικαστές όπως ήθελε αποφασίσει το Ανώτατο Δικαστήριο. 20

Για να ευσταθήσει μια προσφυγή θα πρέπει να εμπίπτει στα πλαίσια του Άρθρου 146 του Συντάγματος και είναι σαφές πως η θεραπεία που ζητά ο αιτητής εν προκειμένω δεν εμπίπτει στις πρόνοιες αυτές. 25

Ο αιτητής δεν προσβάλλει πράξη ή απόφαση, αλλά ζητά την επαναφορά Κανονισμών, πράγμα που είναι εκτός των προνοιών του Άρθρου 146.

5 Είναι φανερό ότι η προσφυγή του αιτητή είναι επιτόλαια και προδήλως αβάσιμη υπό την έννοια του Άρθρου 134.2 του Συντάγματος.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £300 έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Σαββίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 249,

15

Justice Party v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1621,

Πίτσιλλος ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 754,

Πίτσιλλος ν. Γενικού Εισαγγελέα (1996) 4 Α.Α.Δ. 628.

20

Προσφυγή.

Ο Αιτητής με την προσφυγή αυτή ζητά την άμεση επαναφορά των Κανονισμών που διέπουν την εξαργύρωση των λαχείων.

25

Ο αιτητής παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

N. Νικολαΐδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής που παρουσιάζεται άνευ συνηγόρου, με την παρούσα προσφυγή αιτείται την ακόλουθη θεραπεία:-

35

“Άμεση επαναφορά των κανονισμών που διέπουν την εξαργύρωση των λαχείων εις την αρχική αυτών θέση προς εμπέδωση της διακηρυγμένης αρχής της χρηστής διοίκησης ήτις διατυπώνεται υπό των οργάνων αυτής ανά πάσα στιγμή.”

40

Σαν νομικά σημεία επί των οποίων βασίζεται η προσφυγή, αναφέρονται τα ακόλουθα:

“Η εγκύκλιος του καθ’ ου η αίτηση, την οποία επικαλείται ομοιάζει με μύσχευμα το οποίο απορρίπτει ο ανθρώπινος οργανισμός και ή ταχυδακτυλουργικό τρικ ενός φακκίρη που στοχεύει στην εξαπάτηση του κοινού. Αν και εφόσον ο γενικός εισαγγελέας εξέδωσε πράγματι τοιούτου είδους πραγματεία και ή απόφαση επιβάλλεται όπως το σκεπτικό της εν λόγω απόφασης κατατεθεί πάραυτα στο δικαστήριο το οποίο και είναι το αρμόδιο σώμα που θα αποφασίσει περί της νομικής αυτού υπόστασης και ή συνταγματικής αυτού ορθότητας και αξίας.”

Ο αιτητής μέχρι το Νοέμβριο του 1993 ήταν πράκτορας του Κρατικού Λαχείου και ακολούθως ανάλαβε η θυγατέρα του Αλίκη Κόκκινου. Κατά το τέλος Νοεμβρίου 1995, η Αλίκη Κόκκινου παρουσίασε στα γραφεία του Κρατικού Λαχείου, τρία μισά λαχεία της κλήρωσης με αρ. 37/95 ημερομηνίας 2.10.95, που κέρδιζαν από δύο λίρες το καθένα. Αρμόδιος λειτουργός του Κρατικού Λαχείου της εξήγησε ότι για να εξαργυρωθεί ένα τυχερό λαχείο θα πρέπει απαραίτητα να παρουσιάζεται ολόκληρο το λαχείο, σύμφωνα με σχετική εγκύκλιο που έκδοσε και κυκλοφόρησε το Κρατικό Λαχείο και που δόθηκε και στην ίδια. Αντίγραφο της εγκυκλίου αυτής ημερομηνίας 1.12.94 επισυνάπτεται ως Παράρτημα 1 στην ένσταση. Η ίδια τότε ζήτησε να σφραγισθούν τα λαχεία με τη σχετική σφραγίδα ώστε, όπως ανέφερε, ο πατέρας της να πεισθεί ότι πράγματι τα παρουσίασε στο Κρατικό Λαχείο. Αντίγραφο των τριών μισών λαχείων που σφραγίστηκαν σαν άκυρα επεσύναιψε ο αιτητής στην προσφυγή του και βρίσκονται στο φάκελο της υπόθεσης.

Οι καθ’ ων η αίτηση με την ένστασή τους υπέβαλαν, μεταξύ άλλων, δύο προδικαστικές ενστάσεις. Η μια ηγέρθη με βάση το άρθρο 134.2 του Συντάγματος και αφορά την εισήγηση ότι η προσφυγή είναι επιπόλαια και καταφανώς αβάσιμη και δεν διατυπώνει κανένα λόγο ακυρότητας.

Στο στάδιο των οδηγιών για γραπτές αγορεύσεις το Δικαστήριο αποδεχόμενο εισήγηση της δικηγόρου των καθ’ ων η αίτηση, αποφάσισε να επιληφθεί πρώτα της ως άνω προδικαστικής ένστασης πριν προχωρήσει στην ουσία της υπόθεσης και έδωσε οδηγίες να καταχωρηθούν από πλευράς των διαδίκων γραπτές αγορεύσεις επί της προδικαστικής αυτής ένστασης μόνο.

Μετά την καταχώρηση των γραπτών αγορεύσεων ο αιτητής και η δικηγόρος των καθ’ ων η αίτηση προέβησαν σε διευκρινίσεις. Ο αιτητής ήγειρε θέμα δικαιοδοσίας και ζήτησε η προσφυγή του να εκδικαστεί από τρεις Δικαστές.

Αρχικά θα επιληφθώ του θέματος της δικαιοδοσίας που ήγειρε ο αιτητής. Είναι η θέση του ότι η παρούσα προσφυγή μπορεί να εκδικασθεί μόνο από τριμελές δικαστήριο και όχι μονομελές, σύμφωνα με το άρθρο 153 του Συντάγματος. Η εισήγηση αυτή δεν ευσταθεί, γιατί σύμφωνα με το άρθρο 11(2) του Ν. 33/64, η αναθεωρητική δικαιοδοσία και όλες οι άλλες δικαιοδοσίες του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ασκούνται από το Ανώτατο Δικαστήριο που ιδρύθηκε με το Νόμο αυτό και η αναθεωρητική δικαιοδοσία περιλαμβάνεται και της δικαιοδοσίας για εκδίκαση προσφυγής, μπορεί να ασκηθεί από Δικαστή ή Δικαστές όπως ήθελε αποφασίσει το Ανώτατο Δικαστήριο (βλ. Α.Ε. 1604 *Σαββίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 249 στη σελ. 254).

Κατά συνέπεια, αυτό το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την παρούσα προσφυγή και η εισήγηση του αιτητή για έλλειψη δικαιοδοσίας απορρίπτεται.

Επί της ουσίας της ένστασης αναφέρουμε πως για να ευσταθήσει μια προσφυγή θα πρέπει να εμπίπτει στα πλαίσια του Άρθρου 146 του Συντάγματος και είναι σαφές πως η θεραπεία που ζητά ο αιτητής δεν εμπίπτει στις πρόνοιες αυτές. Ο αιτητής δεν προσβάλλει πράξη ή απόφαση, αλλά ζητά την επαναφορά κανονισμών, πράγμα που είναι εκτός των προνοιών του Άρθρου 146.

Είναι φανερό και συμφωνώ προς τούτο με την εισήγηση της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, ότι η προσφυγή του αιτητή είναι επιπόλαια και προδήλως αβάσιμη.

Η θέση αυτή υποστηρίζεται από τη νομολογία στην οποία αναφέρθηκαν οι καθ' ων η αίτηση.

Στην υπόθεση *Justice Party v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1621, στη σελ. 1625 ειπώθηκαν τα ακόλουθα:

“Under Article 134.2 of the Constitution, jurisdiction is conferred on this Court to dismiss without a full hearing any proceeding regarded as frivolous. And a recourse raising for review, a matter wholly outside the jurisdiction of the Court, cannot be regarded except as frivolous. Of course, the jurisdiction to dismiss summarily a recourse or part of it, is one that must be exercised with great circumspection. On the other hand, the Court must not hesitate to do so in a case where the issue raised is wholly outside the jurisdiction of the Court or manifestly unfounded.”

Και στη σελ. 1626:

“The remedy sought by paragraph 3 of the recourse, namely, the prayer for suspension of criminal proceedings, and the interlocutory order sought, incidental thereto, are wholly outside the reviewing powers of the Supreme Court under Article 146 of the Constitution.” 5

Επίσης βλέπε *Μόδεστος Πίτσιλλος ν Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 754 και *Μόδεστος Πίτσιλλος ν. Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας* (1996) 4 Α.Α.Δ. 628. 10

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται σ' αυτό το στάδιο ως επιτόλαια και προδήλως αβάσιμη, σύμφωνα με το Άρθρο 134.2 του Συντάγματος. Ο αιτητής να πληρώσει £300.- έξοδα των καθ' ων η αίτηση. 15

*Η προσφυγή απορρίπτεται με £300
έξοδα.*